

V. EVFOLYAM.

Megjelenik

MINDEN VASÁRNAP

Ára 3 óra 1 fnt 50 kr.

Az előfizetési pénz a
kiadó-hivatalba

Városháztér 6. sz.

alá küldendő.

Pest, január 29.

1871.

5. szám.

GYÜJTŐNEK

öt előfizető

után

tiszteletpéldány jár.

Szerkesztői iroda:

Városháztér 6. sz.

ide küldendő mindenféle
kézirat, mely LUDAS
MATYI-nak van szánya

Papírrágónak.

— a 3. számbani versre —

Lassan járj, — majd akkor tovább érsz!
Elöttem böles életszabály..
Ezért húzom a lassut nekik
Te meg barátom, szekundálj!
Édes — bús a magyar moll — nóta....
Ó ne hidd, hogy mög ne hallják,
A mint megjelenik a Matyi..
Úgy olvassák, majd felfalják!

A bódult — birk'a — állapotot
Kezdetől látom már rajtuk,
Látom: hogy csak bécsikeringős
Hoppszasszára indul rajuk.
Ámde! hogy akadályozzom meg
Kergült eszük bécsi tánczát?!
Nem vagyok én medvés oláh, hogy
Kézen tartsam orruklánczát!

Vonómmal, — igaz rég porolom
Rajtuk az osztrák kábátot,
De nem hibám, hogy vonóm vékony
S nekik még nem sokat ártott!
Ha husáng volna a kezembe
Furkósbot vagy vendégoldal..
Azzal ütném; de így azt teszem:
A milyen van, ütöm avval!

Hogy kabátjuk még most is tele
Régi hatvanhetes porral —
Jól látom, — ámde te se tartasz
Azzal a málé — táborral;
Próbáld meg hát! hátha kezvedbe
Jobban suhog az a pálcza,
S kiszáll a por, s leesik róluk
A kétszinü bécsi álcza!

Vastagabb vonót ajánlsz? ugyan
Milyen legyen hát? hiszen én
Azt gondolám, gorombáb fiézko
Nincs nálam a földkereken.
Hisz! megfordított köpenyűket
Úgy kiporlom, hogy szétreped,
Hogy száz macska nem foghatna meg
Benne egy sovány egeret!

Bögőmet is újra szereljem?
No! eb bánja hát megteszem,
Igy majd, ha ti is segítettetek
Csak többet látand a több szem!
De mond meg Karakán Marcinak
— Mint igéré — küldjön hát hürt
Jó vastagot, — akkor majd húzok
Ugróst, még pedig kemény tust!!!

Nagy Bögös.

Eredeti levelek.

Ezen leveletem ajánlom a Ludas Matyi tréfás ujsághoz.

Tisztelt Ludas Mátyás ur! Tréfás ujságának ez idei 3-ik számában legátusi őszinteség czim alatt egy régi adomát olvastam, melyet én már még ifju koromba hallottam*) hogy historizáltak egy a szolgabirónál megjelenő együgyű emberről, hanem az is könnyen megeshetett, hogy csakugyan légátuson történt.

Az a kérdés már most, hogy melyik kollédiumból való diákon történt, ha csakugyan ugy igaz, mint nevezett tréfa mondja.

A pataki diákon — már a mint én gyarló eszemmel okosodom — nem történhetett, — mert mióta én az ekklezsia szögálatában vagyok, pedig annak már jó 40. esztendeje, valahányszor pataki diákok jöttek tisztelendő uramhoz, pedig minden nyáron megtörténik mikor suplikálnak — mindig olyan becsülettudó derék ifjakul mutatták be magukat, hogy olyan együgyűséget épen nem lehet róluk feltenni.

Pápai diák szinte nem lehetett, mert mi hozzánk onnét járnak légátusok, s mikor a mult karácsonykor elkísértém a légátust az öreg nagyságos asszonyhoz, — a ki minden szent ünnepkor 5 forintot szokott adni**) azt mondá az öreg nagyságos asszony: no János, igya meg kend ezt a kancsóbort, a mért ilyen derék légátust hozott.

A debreczeni diákról sem teszek fel hasonló együgyűséget, mert hiszen jaj lenne annak a debreczeni diáknak egész életére, a kiről az öreg Bihály ur ilyenfélét hallana, hanem alkalmasint pesti diáknak kellett lennie, mert azoknak egy prófeszorszójuk nem rég is azt mondá: „tyhü! k hegyeteknekh ulyan műveltségükh van, hogy theológus léthükre kösthökkel járnak az óczczán, a szhalonba a zongora mellett verikh khi a makra

*) Ebbeli memoriájával a publikum előtt elhalgathatott volna kend János! a feki tudna ám kendteknek mindig uj adomákat tálni fel; a jó csak jó biz a, ha repetálva van is, épen olyan mint a töltött káposzta, annál jobb minél többször felmelegítik!

**) Kendnek e János, vagy a diáknak?

phipából a baghót.“ Azthán meg azt is hallottam, hogy néhány theológus hivatalos lévén Török püsnene napjára, midön az öreg atyák tarokkoztak, egy művelt ifju theológus meglátván, hogy két öreg öspörös ugyancsak szoritja ám a püspök ur pagátját, hátulról a püspök vállára ütve így szólott: „huh! a kutya üstököt, vigyázz on fötiszteendő uram, mert min gyárt elfogják a pagátját.“ Csak ennyit akartam mondani, azért is engedelmet kérek.***)

Harangláb János m. k.

x—i harangozó.

Panye szerkesztü uram!

Én megvagyom tot zember Nyitranszki varmegyebul, de azir tudom magyarul olvasnyi irnyi. Olvastam mienk képviselünknek a Simonyi Ernűnek beszidje Magyar ujsagbol, mely be mondja, hogy a kormány a gömbölü lukak bedugja nigyszegletes, a nigyszegletes lukak pedig bedugja gömbölü tuskókkal és így mindig csak megmaragya a hízak.

Én ezt panye szerkesztü, ugy kipzelek magamnak, mint ha alkotmányunk sanczain lennének mindenfile risek, melyeken a közöstügyes rosz levegü bevehetyi magat alkotmányunk sanczaiba és ottan a jó levegü egészen megrontja, s azir kell a risek bedugnyi. Hanem az a hiba, hogy a legtagusabb nigyszegletes risen grof Andrassy Gyula dugja bele borzas feje, de mivel az gömbölü, borzas hajával se nem tölti be

***) Kész az engedelem János bátsi! és szent a barátság, csak irni kell máskor is. Mátyás.

a házakat és a lukakon sok közösügyes bécsi büzhödt levegü beveszi magyar alkotmány sancaiba magát.

A külföldre kivilagito nigyszegletes risbe pedig grof Festetics sovanyasagat hijaba gyümüşzölgeti beléje, mert daczara nagy szakallanak sok rosz levegü boesajt be, mi mind ugy ragyogja mint valami lidérez csillagoeska.

Masik gömbölü risbe pedig, melyen magyar hadsereg nem lehet latnyi csak közös sorhadi esapatoeskek, hijaba dugja bele Hollan Ernyü feje, mert a mar vasutakon boesatotta be a sok belga poshadt levegü az alkotmány sancaiba.

Az üres statuscassa nagy gömbölü lukani Kerkapoli Karo kaesintgatja bele és labat lo gazva mosolyogja ki belüle kinyelmesen, mint valami kormos tusko, mi mindig sak kormos maragya, barha mosnak ütöt eleget. És hábar is a legnagyobb nigyszegletes tusko, még se nem hiszek neki, mert üres pinzta t meg üti a lapos guta.

Azon risen, hul meg van felette egy bekötött szemü menyueska és egyik kezibe kard, másikba mirtik tartya, és a melyik ris gömbölü is négyszegletes izz, azt mar Horvath Bogyi háromszegletes négyszegletessege se nem tölti be, mig akkur se nem, ha mind a 64. törvényjavaslata használja is potlikül.

Azon a nigyszegletes risen, melyen a vasutra lathatnyi, azon megint Gorove gömbölüsige dugja ki magát, és azir izz, mivel ü nagyon is gömbölü nem tölti be nigyszegletes luk.

A hol a kereskedis kamaraba risluk van, ha nem tudta bedugnyi a kövér Gorove, még kevesebbet tudja betölteni a Szlavi, ki felire se nem olyan nagy tusko mint Gorove.

A templom és iskola lukakat pedig hogyan töltene be a kicsi baro Eötvös Józsi, noha olyan mintha guttaperkabul volna, mer ha egy kano nok szorongatya akkor erre, ha egy püspök szorongatya, akkor amarra lapul, de ip azir a sok tanfelnemügyelü egiszen agyon nyomja; ipen azir anyi peniszes szentelt levegü boesatgatja be iskolaba, hogy mind iskolas gyerekek, mind néptanítók orruk fiutorgatjak tüle.

Az alkotmány belsü udvaraban is van egy luk, abul mar két tusko is kirohadt, persze nem alamijó fajtabul, és most nem izz találnak bele lo tusko, pedig kettü, harum probalgatja bele

dugni fejit. Ezen a résen mar annyi rosz levegü concentralta magát, hogy csak nem meggyulladta s Toth Vilmos izz megpirította sak nem egiszen.

Van míg egy faczir tusko, de az az alkotmány sancaiba soha be nem lehet illeszteni, mert horvat, izz ha slavoniai lagyfából latszik is lenni még is kemény.

De hát nem tesz semmi sak eresztik be azok a tuskók, az a sak büzhödt levegü az alkotmány sancaiba, majd meg latunk, hogy boldogulnak ük, nem banjak i meg?

Isten megaldja panye szerkesztü urat

Nyitranszki Janó.

Sziporkák.

Páter Makutyi kenetteljes beszédet tartott karácsony első napján hívei előtt, a többi között ezeket is mondá predikáziójában: „Kedves híveim az urban! nekem az éjjel megjelent az Ur angyala s lelkemre kötötte, hogy ti nektek az evangyeliumot hirdessem“ mire a hallgatóságból megszólal egy tompa hang ilyenképen: „hazudsz János! hisz kivilagos kiviradtig együtt makaóztunk.“

- A. Miért építenek Pozsonyban az apácza és barátuteza közé egy új utcát?
- B. Alkalmasint azért, hogy a forgalomnak itt is térnyitassék.

Ki ne ismerné Pesten Ér-Melléki Mátyást?

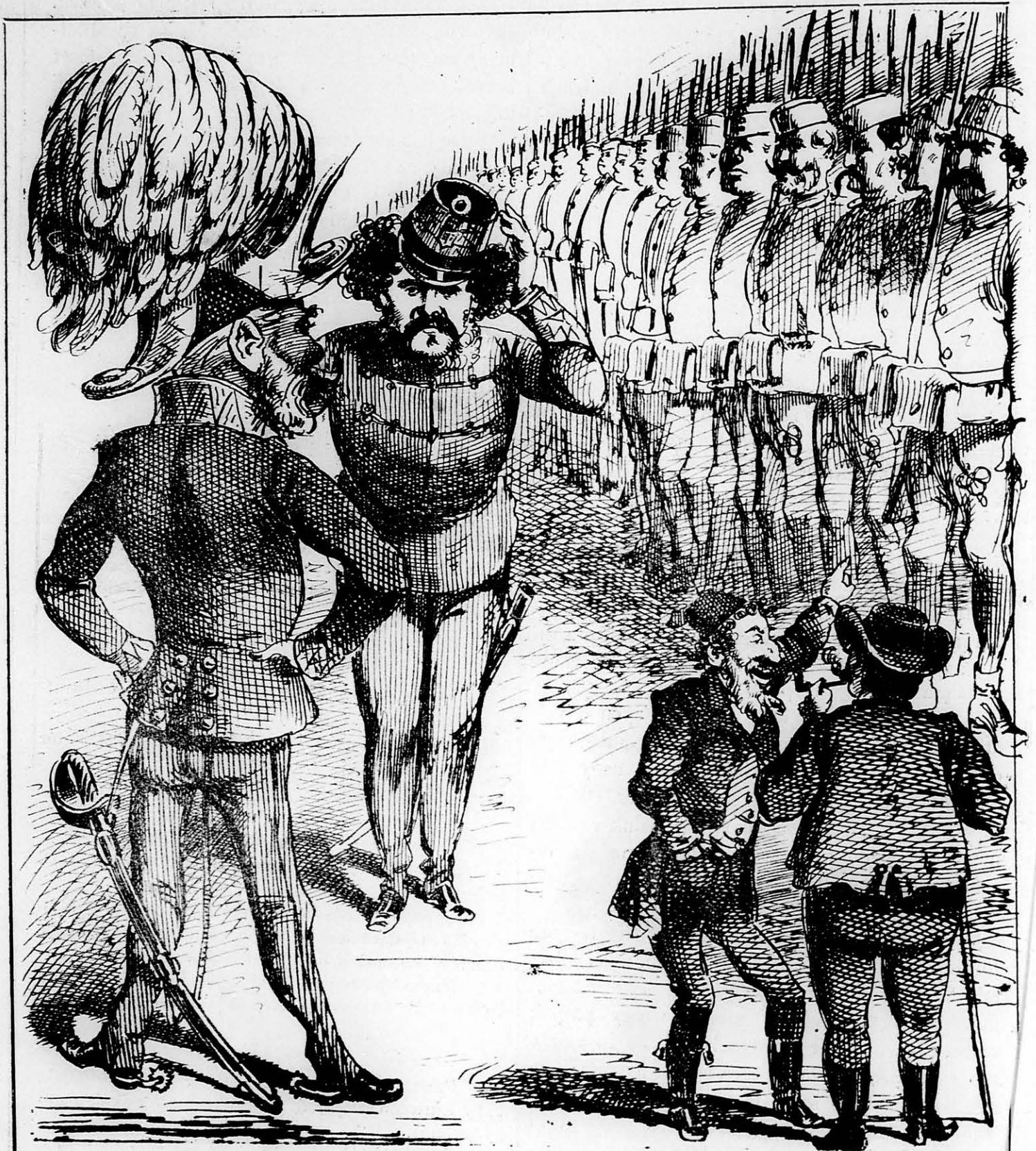
A Sulz sörház mindennapos vendégei legalább ismerik.

Gyöngye sörözés közben szóba jövén, hogy bizonyos W. Gyula micsoda betegségben halt meg, egyik ismerőse azt mondá, hogy typhuszba.

Marha! a bizony nem typhuszba, hanem a Rójkuszba halt meg — igazítá ki Ér-melléki Mátyás.

Panaszkodik Pál gazda Péter szomszédjának, hogy Kuruzsló állatorvos nem tudta az ő csikait meggyógyítani.

Nem-e? kérdi ez, már pedig azt mondják róla, hogy fain egy löeszü ember az a doktor ur.

Iczig: Nini Mihály bácsi micsoda thábur ez?

Mihály: Hát ez a königräzi hires sereg a mit a falu bölese Deák Ferencz megszavazta tott.

Iczig: No Mihály bácsi ezzel ugyan nem verjük meg sem a mnszkát, sem a burkhust.

Dol sa nagy kutyája úgy látszik nem csak Budáról Nagy Váradra, hanem Bécsből Pestre is eltud ordítani.

Miért dragult meg a fa az idén?

(népies értekezés.)

„Méreg drága a fa“, panasznak sokan.
De a baj lényegét ki sejtí — kevés van.
Egyik okul vetí a „gőzgépek torkát,“
Mi folyvást okádja a tüzes szíporkát,
Mindegyik gőzgép rut „emésztó szörny“ levén,
Pokol gyomra fával soha be nem telvén.
Másik meg az „erdő pusztitást“ okozza.
Mi a fának árát magasra fokozza:
Mert míg kiirtatik ugymond — sok ős erdő,
Helyettök addig uj csak egy is ritkán nő.
Ime pedig a fő ok különös — egész más,
Epen nem az imént jelzett fafogyasztás.

* * *

Poroszthonban uralg rémitő fá szükség,
Oda szállítatik roppant famennyiség:
Mert Poroszországnak van egy böles királya,
Ki népe szükségét előre ellátja.
Tudja, hogy sok ezren „esonka béna“ testtel
Térnek vissza harezból, — kik ott nem estek el;
És azok, — kik ma még „kéjélvező dúsök,“
Harezok után mind lesznek „házaló koldusok.“
Egyiknek majd „kar“ kell, — a másiknak meg „láb,“
Harmadiknak „m a n k ó“ — hogy menjenek tovább:
Azért mint népének szelid gondos atyja,
A sok lábat és kart halomra gyártatja.

Vissza lesz állítva minden láb — kar és kéz
Miket esataterén hagyott el a vitéz;
Igy az ország népe oszt nem esonkán
„Fából — művészileg szépen kitoldatván.“
A milliomos dus — ha tán tönkre jutott,
Kártérítésül nyer esinos koldusbotot.
Hát az özvegy férjet, az árva meg apát
Hol vesznek? — azok is kapnak „ásót, kapát,“ —
Közösen készítnek maguknak „menházat,“
A hol szükségtelen eledel — ruházat.
És ha az nem tetszik? Van még egy menedék,
Futhatnak a széllel, mint „szemet söpredék.“

* * *

Hát az öreg Vilmos, ki ily jó és kegyes
Lón saját népéhez, mire se erdemes?
Igen: „vén királyból fiatal császár“ lett
Koronát fejére saját önkénye tett;
Magától vette fel a „császári bibort,“ —
Szolga népe nyalja lába előtt a port, —
És vérig sarezolva mozdulatlanul áll,
Mintha nem nép volna, óriás birkanyáj.

Papírrágó.

Pattantyuk a képviselőházból.

Ügyvédi logica.

Irányi: A miniszterelnök egy középbaloldalt ki nevezvén az országos munka-tanácsba, eme kegyteljes szavakát intézé hozzá:
„Reménylem, hogy nem fog a munkatanácsba opponálni.“

Miniszterelnök: Tagadom, hogy én bárkit kineveztem volna az országos munkatanácsba, és azt kívántam volna tőle: „hogy ne opponáljon“

Matyuridesz: (egy nappal később.) Való az, hogy a miniszterelnök nekem azt mondotta, a mit én Irányi Dánielnek mondtam, de azért mégis a miniszterelnöknek van igazsága.

Gr. Csáky Tivadar legionarius képviselő, ma három nemét állítá fel a szavazásnak, a képviselő házban, ugymint:

1. az „igennel“ és „nemmel“
2. a „felállással“ és
3. a „fejesoválassal“ szavazást.

Ha már a két elsőt mint a házszabályokban meghatározott módokat elismerjük is, a harmadik el nem fogadható, külföldben gr. Csáky Tivadarra esőtörtőki beszéde után azt kellene mondanunk: hogy ő „farkesóválással szavazott“

Tisza Kálmán megtámadván a belügyminiszter költségvetésében a 12. osztály tanácsosnak 14-re felemelését:

Tót Vilmos: pedig védolmezte; mire **Zsedényi Ede:** „mint központi előadó“ nyilvánítá: hogy habár neki a miniszter helyettes kívánatát védolmezni kellene, de azt most nem teszi, mert nincs igaza —

Edus ur bizony úgy tett, mint az egyszerű ügyvéd, kit a törvényszék egy fő gonosztevő védolmezőjeül kinevezvén, midőn védolmeze bünösvoltáról meggyőződött, azt így védolmezé a törvényszék előtt:

„Nekem ezen embert ugyan védolmezni kellene, de ez annyira elfásult gonosztevő, hogy azt kell kérnem, akasztassa csak fel őtet a t. törvényszék „stante pede.“

Gergely urambatyám méltó kifakadásai.

Már látom hogy az a Dajcs-féle nyomda rosszab-
bul szolgál mint a rossz eseléd. Mert hát a rossz eseléd
ugy összeszedi magát mikor közeledik a szent György
nap, hogy egy csipet panasz se legyen rá, meg hogy az
egy két héten való jó szolgálatáért az ember az
egész esztendei kutyaságait elfelejtse, és beszegőd-
tesse még egy esztendőre.

De ez a Dajcs-féle nyomda nem ugy tesz. A mult
1870-ik esztendő végén egy féltényérnyivel kisebb-
re nyomtatta a „Magyarország és Nagyvilág“ című
újságját, még a betűjei is a Bucsánszky kalendárium-
jáéhoz hasonlítottak, meg a képek is olyan formák
voltak benne, mint a Bagó Márton kiadásában meg-
jelent historiákon szoktak lenni a képek, mint a Ge-
novéva, Argyilus királyfi, meg a zsidónak disznóvá
változása.

Aztán még is az előbbeni szerkesztőt és mun-
katársait szidja az a Dajcs fiu! mintha azok rontot-
ták volna el a lap jó hírét, — pedig hát ott van
most az a kedves Ágra való, „az einer von unsere
Leut“ — de erről sem lehet ám elmondani hogy
„Handelt alleweil g'scheit“ — mert laptöltelékek
ha más nem akad, bele teszi báró Bizait is.

Szegény Ágra való! meg volt tán keveredve
— azt hitte hogy a Tök Jankót csinálja, pedig de
hogy! A „Magyarország s Nagyvilág“-ra annak ide-
jében még olyan emberek is prenumeráltak, kiknek
a feleségeik a Tök Jankó előtt a szemüket is be-
hunyták, — aztán ezek a becsületes emberek nem
tudták, hogy milyen képekkel fog szolgálni Ágravaló
ur. — No de a milyen a madár, olyan a szólása, —
kutyából nem lesz soha szalonna; — s ha az ökört
Bécsbe — akarom mondani a Dajcs nyomdájába
viszik is, csak Tök Jankó — akarom mondani ökör
marad az!

Régi dolog az s mindenki tudja, hogy a Bach-
korszak alatt miként tanították a történelmet. — Ott
van a többek között egy tankönyv — Pütz Vilmos tör-
ténelme — mely szerint kellett tanítani a gymnasium-
okban. E könyvben a Bretkay, Betlhen, Rákóczy
alatti szabadságharcok mind lázzadás névvel
illettettnek, s a nevezett férfiak mint lázzadók van-
nak feltüntetve. — Az ifjuság elnevezte aztán az egész
könyvet „Pütz Vilmos lázzadásának“.

Ez még csak érthető. — Hanem mostanában meg
Boross Mihály adott ki egy „Magyar kronikát“
— a nép számára, — azon Boross Mihály kinek tollá-
ból eredtek a „Boldogházi esték“ s más ily sziv
nemesítő olvasmányok. — És ez a Boross Mihály szinte
per lázzadás titulálja Rákóczy stb. féle küzdel-
meket.

Ejnye Mihály bátyám! de meglátszik kenden
hogy a provisorium alatt is szolgált.“

!!! FELSZÓLLITAS !!!

Baranya vármegeje n. é. közönségéhez

Miután megyénk oly szerencsés helyzetbe jutott
az örökké áldandó közösügyes boldogság által, mi-
szerént két oly kitünő polgári erényekkel diszló
egyéniséget mondhat ismét magáénak, mint még nem
báró, de rövid időn azzá leendő Puzszel Nikolausz
és báró Tajthényi urak. — kik a száműzetés
keserű évei alatt a dicső és szabad Amerikában —
lótai futás már alkotmányos republicai
polgár jogot nyertek, letévén ez által minden
dyasztikus rangról, minémük a főispáni méltó-
ságos titulus és a bárói korona; s miu-
tán ezen dicső honfiaink nem csak hogy szavukat
adták, de tetteg is megmutatták, hogy a szabad
amerikai polgárjog mellett, a közösügyes
boldogság klenódiáit is lehet hordozni, minden
politikai szemérmötlenység nélkül felszólítunk min-
den televér pécsi és nem pécsi pecsovicsot,
bubregiánust, hadarásbandistát, káptalanadóst; pap-
boronhizott papkoresmánrészeg jobboldali kortest,
nem különben, minden baloldal ellen
predikálló barátot és káplánt, hogy
az általuk tartandó alkotmány magyarázatán mi-
nél számosabban megjelenjen elne mulasztások, megta-
nulván így a politikai elvűtlenség nagy
tudományát, melyre mostani kormányunk oly
sokat ad, s mely után sokan oly zsiros hasz-
not huznak.

A pécsi deák-comite.

PÁLYÁZATI HIRDETÉS.

Miután multkori pályázati hirdetésünkre,
hogy t. i. irassék meg „MAGYARORSZÁG TÖR-
TÉNELME“ katholicus szempontból, — csak egy
pályamű érkezett, s az is rossz volt, — most új pá-
lyázatot hirdetünk, következő művekre u. m.

I.

„Irassék egy gyakorlati csillagászatban ka-
tholicus szempontból, — mely bebizonyítsa azt,
hogy csakugyan a nap forog a föld körül.

II.

Irassék egy „ÁLLAT-TAN“ szinte katho-
licus szempontból, — melyben bizonyitassék be, hogy
nem Bálám számára volt az utolsó számár a mely
emberi nyelven szóllott.

Pályázhat minden igaz hívő, ki a pesti catho-
licus casinónak tagja. A jutalmakat Péter Trityóty
fogja meghatározni, s kiosztani.

Kelt Bagolyoduban 1870-ben az eretnek Huz
megégetése után 455-ik esztendővel.

A hegymögi szent compánia.

DISKURSZUS

Iezig szomszéd és Mihály gazda között:

khedvük sines khapitulálni.

Mihály: Megtudná e a szomszéd mondani, hogy miért hívják a deákhiveit — jobb pártnak.
Iezig: Miért? hát thalán azért, mert valamivel jobb a semminél.

Mihály: Nem találta el szomszéd. Azért hívják, mivel azt a politikát pártolják, melyet a bibliai Jób talált fel, midőn azt mondá „legyen meg az „ur“ akarata; a deák hivei is azt tartják: legyen meg az öreg ur akarata.

A „Styx“-hez.

Százötvenezer tót s annyi német
Lakja Pest-Budát az ősi fészket.
Imitt-amott lézeng magyar benne, —
Mért? mert türi az osztrák kegyelme.
S ez szent igaz! Mert a nagy Styx mondja!
Ki nem mások: de önnön bolondja.

Tizezer komédiás! csak alig
Hogy hizni képes s torkig jól lakik;
Ez a pár magyar színházat épít;
S miéink? egymás üstökét tépik!
Szegény Ausztria! hogy túrnak ki:
S nincs körülted egyetlen Bourbaki!

A színház virul; a színész polgár.
A mienk pedig óh... csak botorkál!
S nincs egy ingyen jegy, hogy ottan helybe:
Piszkolódhatnám rajtok kedvemre.
Kiabálok, de azt mondják rája:
Ebugatás nem hallik menyországba.

Egyet tanácslok Styx, majd meglátod,
— Mert hisz ugysem sokáig regnáltok —
Hogy ezt követve boszúd megenyhül;
S az ország is örömeinkre zendül:
Ha fel keresed hol van Csazlau:
Megszabadulhatunk egymástól... Csau!

JANITOR.

Mihály: Ugyan szomszéd, miért tüzelnek azok a fránya burkusok azokra a szegény párisiakra oly hevesen?

Iezig: Hát azért Mihály gazda, mert a párisiak a poroszokat maguk tüzelik fel.

Mihály: Mi a fekével?

Iezig: Hát a khitartu báthorságukkal, hügy semmi

Zsiga-pósta.

Borsainak: A Matyi 68-i számában adtunk már hasonmásuképet, minő a beküldött.

Pagát ultimónak: Minthogy nem igen szereti ha más ruhát kap terméke, abban a vékony uniformisban tettük a papirkosárba, a mielőben hozzáuk bekopogtatott.

Majd ha ön jobban megnyergeli azt a pegazust.. a kis bögőssel akkor rántatunk reája tust.

Brácsnak: A nagy bögös mellett a bandába beszegődtetjük brácsosnak.

„LUDAS MATYI“-RA még mindig lehet prenumerálni.

Évnegyedre 1 forint 50 kr, félévre 3 forint

Hass, alkoss, gyarapíts; a haza fényre derül.

A „**NÉPSZAVA**“ határozott szabadelvű politikai és társadalmi hetilap 1871-ben IV-ik évfolyamába lépett.

A „**NÉPSZAVA**“ a nép atyjának

KOSSUTH LAJOSNAK

magasztos nézeteit s politikai elhűségét tekintve irányadóul: a tiszta demokratikus eszméknek legbuzgóbb apostola; hű öre és védője a nép jogainak; zászlóvivője a népszabadságnak, népuralomnak; tolmácsolója a nép érzelmeinek és panaszainak; uttörője a közművelődésnek; előmozdítója a népjólétnek; rendíthetetlen harcosa kedves hazánk függetlenségének.

Előfizetési ára:

Évnegyedre **1** frt **50** kr
Félévre **3** frt — kr.

Kiadóhivatal: **Pest, városháztér 6. sz.**
Gyűjtőknek minden öt előfizető után tiszteletpéldánnyal szolgálunk.

Felelős szerkesztő:

Mészáros-Hevessy Antónia.

Főszerkesztő és kiadótulajdonos:

Mészáros Károly.